

ROK I, Nr 27

WTOREK

10 sierpnia 1948 roku

Wschód sł. 5.15, zach. 20.16

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

CENA NUMERU 5 ZŁ

Miedzynarodowa Konferencja Młodzieży Pracującej rozpoczęła obrady w Warszawie Sprawy pokoju, współpracy i przyjaźni omówią delegaci 44 państw

8 sierpnia 1948 r. rozpoczęła się w Warszawie Międzynarodowa Konferencja Młodzieży Pracującej. W konferencji biorą udział przedstawiciele 44 krajów: Polski, Afryki Płd., Afryki Równikowej, Albanii, Algieru, Australii, Austrii, Białoruskiej SRR, Brazylii, Bułgarii, Chin, Cypru, Czechosłowacji, Danii, Estońskiej SRR, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Indii, Izraela, Jugosławii, Kanady, Korei, Libanu, Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Marokka, Mongolii, Niemiec (jako obserwatorzy), Norwegii, Rosyjskiej SRR, Rumunii, Syrii, Szwajcarii, Szwecji, Ukraińskiej SRR, USA, Wietnamu, Wenezueli, Węgier, W. Brytanii, Włoch i Urugwaju.

Otwarcie konferencji poprzedził imponujący pochód młodzieży przez ulice Warszawy.

W pochodzie wzięło udział 500 delegatów zagranicznych i ponad 10 tys. młodzieży polskiej. Na niesionych transparentach widniały hasła zjednoczenia młodzieży w

walce o trwały pokój i lepszy byt. O godz. 16-tej wchodzi defilując młodzież na salę, padają okrzyki na cześć prezydenta Bieruta, generalissimusa Stalina, Markosa, Togliatti'ego, Thoreza i innych przywódców klasy pracującej na świecie.

Guy de Boisson otwiera Konferencję

O godz. 17.10 wchodzi na podwyższenie przewodniczący Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Guy de Boisson i wśród burzy oklasków otwiera Konferencję.

Warszawę, stolicę bohaterkiej Polski, miasto, które jest żywym świadkiem hitlerowskiego barbarzyństwa, a także niepokonanej od wagi narodu, który dla obrony swej wolności i niepodległości przeszedł bez chwili słabości przez nie slychane cierpienia bezlitosnej wojny — tę bohaterką Warszawę wybrali przedstawiciele milionowych rzesz młodzieży pracującej całego świata, by się tu zebrać, rozwinąć swą współpracę, zjednoczyć się jeszcze bardziej w obronie za tak drogą cenę zdobytego pokoju.

Czyż może bowiem młodzież nie zrozumieć, że w chwili, gdy pokój jest poważnie zagrożony, gdy zasady demokracji i sprawiedliwości są często łamane, braterskie zjednoczenie wszystkich młodych jest bardziej konieczne, niż kiedykolwiek? Idzie tu wszak o obronę tego, co najdroższe dla młodzieży i jej przyszłości.

Celem naszej Konferencji jest również przyczynienie się do skoordynowania wysiłków całej młodzieży dla uzyskania lepszych warunków życia, dla zadośćuczynienia jej słusznym żądaniom, przez podkreślenie zasadniczej roli, którą odegrać winna dzięki swej bojowości młodzież robotnicza we wspólnej walce wszystkich sił demokratycznych.

Musicie postarać się, by nasza działalność tutaj odbiła się szerokim echem wśród mas młodzieży.

PREZYDIUM KONFERENCJI

Z kolei następuje ukonstytuowanie się prezydium konferencji w skład którego weszli: przewodniczący Guy de Boisson (Francja), Aleksy Klimow (Ukraińska SRR), Kuty Hockham (W. Brytania), Francis Damon (USA), Bert Williams (Australia), Jerzy Morawski (Polska), Chang Nan Hsiang (Chiny), Jose Serran (Hiszpania Demokratyczna), Yagannathan Reddy

Budowa wymaga pokoju. Toż słuźnie włączyliście do swych obrad trudną sprawę walki o pokój. Trudną, gdyż komplikowaną przez samolubne posunięcia wielkiego kapitału, przez imperialistyczną ekspansję, przez usiłowania tworzenia faktów dokonanych, sprzecznych z ustaleniami, powziętymi w Jalcie jeszcze w czasie wojny przez narody milujące pokój i bezpośrednio po zakończeniu wojny. w Poczdamie.

Nie zapominajcie nigdy walczyć z propagandą wojenną. Domagajcie się, by nauka i sztuka nigdy nie stały w służbie wyzysku, by nigdy pod tanim pozorem „wolności” nie stały w służbie powtórzenia „epoki pieców”.

PRZEMÓWIENIE PRZEDSTAWICIELA KCZZ

Z kolei w imieniu przewodniczącego KCZZ zabrał głos kierownik Wydziału Młodzieżowego KCZZ Władysław (Dokończenie na str. 2)

Prezydent Bolesław Bierut pozdrawia konferencję młodzieżową

Prezydent RP Bolesław Bierut przesłał do prezydium Międz. Konf. Młodzieży Pracującej list, w którym czytamy:

Witam Was z radością na naszej ziemi polskiej i pozdrawiam najserdeczniej w imieniu naszego narodu i naszych władz państwowych. Obrady Waszej Konferencji oznaczają, że młodzież — zjednoczona i zorganizowana w ramach Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej — pragnie wziąć czynny i twórczy udział w walce o pokój i o takie uporządkowanie stosunków społecznych, które zabezpieczą ludowi pracującemu wolność i sprawiedliwość.

Dlatego też Waszym obradom towarzyszyć będą gorące sympatie wszystkich ludzi postępowych całego świata i szczególnie sympatie naszej młodzieży oraz całego ludu pracującego Polski.

Dla nas bowiem osobliwe znaczenie posiada fakt, że pierwsza po wojnie światowa konferencja młodzieży pracującej odbywa się tu w Warszawie — w stolicy państwa, które lud pracujący wskre-

sił do nowego życia z ruin i zgliszcz.

Tu w zburzonej stolicy naszego kraju ze szczególną wyrazistością występują potworne niszczące skutki imperialistycznego barbarzyństwa, które w swej chciwości panowania nad światem nie waha się obracać w niwecz tysiącletniego do robku kultury ludzkiej i milionów ludzi. Bez wątpienia — ten ponury obraz zniszczeń i pokonywująca je wola twórcza ludu pracującego, czerpiącego swe siły z wiary w zwycięstwo sprawiedliwszego ustroju społecznego — umocni wśród uczestników Waszej Konferencji przekonanie o słuszności celów, które stawia przed sobą Międzynarodowa Konferencja Młodzieży Pracującej i w pierwszym rzędzie — o słuszności „walki przeciwko imperializmowi o trwały pokój i niezawisłość narodów”.

Życzę Waszej Konferencji pomysłnych obrad. Życzę Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, aby zjednoczyła pod swymi bojowymi sztandarami całą walczącą i postępową młodzież pracującą świata.

Chłopi wręczają sztandar wojsku Łowicz przeżył wielki dzień

Już od wczesnych godzin ze wszystkich stron powiatu zdążyły do Łowicza liczne delegacje społeczeństwa wiejskiego ze sztandarami, orkiestrami i transparentami. Również ludność miasta w liczbie ponad 10 tys. osób zgromadziła się na miejscowym stadionie sportowym, oczekując uroczystej chwili wręczenia przez swoich przedstawicieli sztandaru miejscowej jednostce wojskowej. Sztandar, ufundowany ze składek społeczeństwa, stanowi wyraz przywiązania i uznania dla Wojska Polskiego.

O godz. 10 przybył na stadion, w otoczeniu przedstawicieli władz wojewódzkich, powiatowych, miejskich i organizacji społecznych, przedstawiciel Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta i Marszałka Polski Roli-Zymierskiego — III wiceminister Obro-

ny Narodowej gen. Jaroszewicz.

Zgromadzone tłumy wznoszą niemiłkące okrzyki na cześć Wojska Polskiego i Polski Ludowej. Dziewczęta w ludowych strojach łowickich wręczają generałowi wianki kwiatów, zaręczając o oddaniu całej młodzieży dla idei demokracji i Ludowego Państwa Polskiego i składając zobowiązanie nieustępliwej pracy dla dobra Narodu i Ojczyzny.

Po mszy św. dokonana została ceremonia poświęcenia sztandaru, po czym starosta Milanowski wręczył sztandar gen. Jaroszewiczowi. Ge-

nerał przekazuje z kolei sztandar do wódzy jednostki, a ten chorążemu.

W krótkim przemówieniu gen. Jaroszewicz stwierdził, że sztandar ten jest symbolem jedności ludu z Wojskiem. Wojsko to — było, jest i będzie zawsze wierne tym właśnie ideałom.

Zwracając się do żołnierzy, generał stwierdził, że otrzymanie sztandaru z rąk ludzi pracy zobowiązuje do czynów. Budujemy Polskę ładą i sprawiedliwości społecznej. Od budowy tej nie powstrzyma naszego ludu żadna przeszkoda, stawiana nam przez wrogów Polski i demokracji. W Polsce i w wielu innych krajach świata rosną siły demokracji, ostoją której jest największy przyjaciel Narodu Polskiego. — Naród Radziecki.

Po przemówieniu generała odbyła się przeszło półtoragodzinna defilada społeczeństwa powiatu i miasta Łowicza, organizacji oraz licznych grup, przybyłych przodowników pracy z Łodzi. Entuzjazm, budziły barwne grupy w ludowych strojach łowickich. Na licznych transparentach umieszczono napisy o wiecznym sojuszu robotniczo - chłopskim, o braterstwie ludu miast i wsi.

W czasie uroczystości Mińska Rada Narodowa, wśród ogólnego aplauzu, uchwała jednomyślnie przyznanie obywatelstwa honorowego miasta Prezydentowi Rzeczypospolitej Bolesławowi Bierutowi oraz Marszałkowi Polski Michałowi Roli - Zymierskiemu.

Represje rządu de Gasperi'ego wobec robotników

Sąd w Rzymie ogłosił 17 nowych wyroków, skazujących obywateli włoskich na karę więzienia od 10 do 14 miesięcy za to, że brali udział w strajku generalnym, proklamowanym po zamachu na Togliatti'ego.

W wielu wypadkach podstawą do

skazania było niezastosowanie się do polecenia policji, by nie zatrzymywać się na chodnikach. Jeden z manifestantów został skazany za to, że wystąpił w obronę starca, którego biła policja.

Reynaud zaniepokojony o swoje pełnomocnictwa

Projekt ustawy, przyznający nadzwyczajne pełnomocnictwa ministrowi Reynaud, został uchwalony przez komisję finansów francuskiego Zgromadzenia Narodowego 22 głosami przeciwko 15 przy 6 powstrzymujących się od głosowania. Projekt ten musi być przyjęty jeszcze przez obie Izby dla uzyskania mocy prawa. Komisja dokonała dość istotnych poprawek w pierwotnym tekście rządowym. Poprawki te zmierzają do ograniczenia wolności działania rządu i do zachowania głównych uprawnień parlamentu w dziedzinie kontroli nad obniżaniem lub podwyższaniem podatków.

Min. Reynaud kilkakrotnie zapowiadał, że nie przyjmie żadnych merytorycznych zmian. W toku debaty parlamentarnej wyjaśni się, czy uważa on poprawki, wprowadzone przez komisję, za merytoryczne i czy uda mu się uzyskać poparcie Zgromadzenia, czy też poda

się on do dymisji, inaugurując nowy kryzys gabinetowy.

Przedstawiciele USA, Anglii i Francji szukają się do nowego spotkania z min. Mołotowem

Korespondent Reutera donosi z Moskwy, że nowe spotkanie między radzieckim ministrem spraw zagranicznych Mołotowem a przedstawiicielami 3 mocarstw zachodnich — trzecie w przeciągu 9 dni — oczekiwane jest na Kremlu prawdopodobnie w poniedziałek po południu lub wieczorem.

Przez niedzielę ambasady brytyjska, amerykańska i francuska oczekiwały instrukcji od swych rządów, opartych na raportach w sprawie piątkowego 2-godzinnego spotkania z ministrem Mołotowem, które miało służyć przygotowaniu konfe-

rencji czterech w sprawie Niemiec. Gdy instrukcje te nadejdą, wysłannik Bevina — Roberts oraz ambasadorzy USA i Francji odbędą naradę. Ostateczny termin nowego spotkania zależy od tego, kiedy rządy zachodnie nadeślą swe nowe instrukcje.

Konferencja przyjaźni

Pięćdziesiąt milionów młodzi-
z 44 krajów jest reprezentowanych
na Międzynarodowej Konferencji
Młodzię Pracującą, która 8 bm.
rozpoczęła swe obrady w Warsza-
wie.

Ze wszystkich konferencji między
narodowych, które ostatnio odbywa-
ły się w Warszawie, ta właśnie mo-
że być najbliższa sercom polskim.
Nie tylko dlatego, że biorą w niej
udział nasi synowie i nasze córki,
ale również dlatego, że gościmy w
murach odbudowującej się stolicy
Polski tych, którzy ideały postępu
i wolności, wypisali na swych sztań-
darach i gotują się pod tymi sztań-
darami wkroczyć w życie i urzą-
dzać je według zasad, za które gi-
nęła młodzież naszego pokolenia.

Cieży jest los młodzieży w ustro-
ju kapitalistycznym. Podczas gdy
nieliczna garstka synów i córek, wy-
brańców fortuny, opływa w dostat-
ki, ucząc się wytwornego próżnia-
ctwa i eksploatacji cudzej pracy,
miliony młodzieży pracującej bory-
kają się ciężko z losem, usiłując
pogodzić potrzeby dnia codziennego
z głodem wiedzy i pragnieniem zna-
leżenia dla siebie miejsca pod słoń-
cem. Stary, skostniały świat egoisty-
cznych interesów obojętnie patrzy

na martyrologię młodego pokolenia.
Interesuje go młodzież tylko ja-
ko rezerwuariat taniej pracy, którą z
powodu braku doświadczenia i fa-
chowości łatwiej eksploatować.

A ilekroć posiłkujemy w intrygach
i machinacjach politykom starego
świata udało się wreszcie skłócić
między sobą narody świata, wów-
czas z obłudnym namaszczeniem i
fałszywą frazeologią patriotyczną
wzywają oni młodzież do daniny
krwi i życia, każąc jej walczyć i gi-
nąć dla swych brudnych interesów
imperialistycznych.

Taki był los wielu pokoleń mi-
nionych.

Dziś młodzież pracująca całego
świata jest dojrzała i mądrzejsza,
niż ich mniej szczęśliwi poprzedni-
cy. Dziś młodzież z 44 krajów, obra-
dująca w Warszawie, stawia sobie
za cel zjednoczenie w walce o pokój
i lepszą przyszłość.

Młodzież z 44 krajów poznaje się
nawzajem, uczy się szacunku dla
obyczaju i mentalności wszystkich
narodów, zadzierzga węzły przyjaź-
ni międzynarodowej.

I dobrze się stało, że ten między-
narodowy zjazd młodzieży demokra-
tycznej odbywa się właśnie w War-
sawie, w stolicy państwa, którego

młodzież zawsze składała najwięk-
sze ofiary na rzecz wolności.

Dobrze się stało, że młodzież ca-
łego świata zobaczy ruiny Warsza-
wy, dokument bestialstwa niemiec-
kiego i zarazem wstrząsającą ilu-
strację skutków wojny.

Dobrze jest również, że demokra-
tyczna młodzież całego świata zo-
baczy owoce wysiłku narodu pol-
skiego, zarówno starego, jak i mło-
dego pokolenia Polaków, które oży-
wione tymi samymi ideałami, z e-
nergia i miłością odbudowują to,
co zburzyła wraza ręka drapieżne-
go najeźdźcy.

I wreszcie — dobrze się stanie,
gdy nasi goście przekonają się o
szczeroci i otwartości serc polskich
wobec wszystkich ludów na świe-
cie miłujących pokój i wolność.

j. w.

Włochy w kleszczach „pomocy” udzielonej przez Marshalla

Na posiedzeniu włoskiej Rady Mi-
nistrów, min. Tremelloni (saragato-
wiec) i min. Merzagora (liberał) zło-
żyli sprawozdanie z działalności ko-
misji międzyministerialnej dla wpro-
wadzenia w życie planu Marshalla.
Minister Pella wygłosił referat, doty-
czący sytuacji finansowej. Ze spra-
wozdań wynika, że deficyt budżeto-
wy, który, według źródeł oficjalnych,
przed dwoma miesiącami wynosił 600
miliardów lirów, osiągnął obecnie 800
miliardów lirów.

Aby odciążyć budżet państwa, Pel-
la zaproponował politykę przymuso-
wych oszczędności oraz masowe zwal-
nianie urzędników administracji pu-
blicznej.

Pewne koła przemysłowców włos-
kich, których wyrazicielem jest Merza-
gora, uważają, że sanację budżetu

naależy przeprowadzić przy pomocy in-
flacji. Rada Ministrów nie powzię-
ła jeszcze uchwały w tej sprawie.
Z relacji ministra Tremelloni wyni-
ka, że „fundusz lirowy”, uzyskany ze
sprzedaży towarów otrzymanych w
ramach pomocy marshallowskiej, nie
osiągnął przewidzianych 400 miliard-
ów lirów, lecz 250 miliardów. Spra-
wozдание ministrów włoskich odzwier-
ciedla katastrofalny stan finansów.

—oO—

Strajki w Japonii

W Japonii szerzy się fala pro-
testów przeciwko antyrobotniczym
zarządzeniom i ustawom, zabrania-
jącym robotnikom i urzędnikom u-
działu w strajkach. Natychmiast po
opublikowaniu wiadomości, iż rząd
przygotowuje projekty ustaw i za-
rządzeń, które uniemożliwią walkę
o poprawę swej sytuacji material-
nej, na terenie całego kraju wybu-
chły liczne strajki protestacyjne.

—oO—

Drożyzna we Włoszech

Rząd włoski zniósł subsydia
na chleb. Według nowej obowią-
zującej taryfy cena chleba wynosi
102 liry za kilogram wobec 60 lirów
dotychczas.

Rezolucja polska o równouprawnieniu kobiet przyjęta przez ONZ

Ostatnie posiedzenie Komitetu dla
praw człowieka poświęcone było
dyskusji nad polskim projektem rezolucji
w sprawie równouprawnienia
kobiet pod względem politycznym,
ekonomicznym i kulturalnym.

Rezolucja polska stwierdza, że po-
łożenie kobiety jest w wielu kra-
jach upośledzone i wzywa ONZ do
zabezpieczenia wszystkim kobietom
bez względu na pochodzenie, naro-
dowość i wyznanie, praw do bezpłat-
nego i obowiązkowego nauczania w
szkołach powołanych, zawodo-
wych, korzystania ze stypendiów i t.
p. na równi z mężczyznami.

Następnie rezolucja domaga się
zrównania kobiety pod względem
ekonomicznym, żądając równej pla-
cy z mężczyzną za równą pracę,
swobody w rozporządzaniu swoim
majątkiem i w działalności gospo-
darczej, oraz prawa do korzystania
z ubezpieczeń społecznych.

Do rezolucji polskiej zgłoszono
szereg drobnych poprawek redak-
cyjnych, po czym przegłosowano po-
szczegółne punkty, a następnie przy-
jęto ją w całości. Za rezolucją pol-
ską głosowała olbrzymia większość
delegatów. Przeciwno rezolucji gło-
sowała przedstawicielka St. Zjedno-
czonych, a delegat W. Brytanii
wstrzymał się od złożenia głosu.

Anglicy udzielają Arabom pomocy w rozbudowie armii

Dziennik rumuński „Universul”
omawia działalność przedstawicieli
brytyjskich w krajach arabskich,
zmierzającą do rozbudowy armii
tych krajów. Pismo stwierdza, że
przedstawiciele brytyjscy wykorzy-
stali okres rozejmu w celu poważ-
nego wzmocnienia sił wojskowych
Ligi Arabskiej.

Ponieważ lotnictwo arabskie oka-
zało się znacznie słabsze aniżeli siły
lotnicze państwa Izraela, Anglicy
umożliwili Arabom zakupienie po-
ważnej liczby samolotów zarówno
w Anglii, jak i w innych krajach
europejskich.

Równocześnie przedstawiciele
brytyjscy rozpoczęli werbunek lot-
ników i mechaników do arabskich
sił lotniczych.

Na zlecenie szefa sztabu brytyj-
skiego na Środkowym Wschodzie
rozpoczęto także werbunek ochot-
ników do armii arabskiej na tere-
nie Afryki Południowej.

Nowy rząd holenderski

Po ustąpieniu van Beel, został
utworzony nowy gabinet holender-
ski, któremu przewodniczy so-
cjał-demokrata, W. Drees. Na li-
ście nowego gabinetu figuruje sze-
ściu przedstawicieli katolickiej par-
tii wolnościowej i chrześcijańskiej
unii historycznej, oraz dwóch mini-
strów bezpartyjnych. Wicepremie-
rem ma być dotychczasowy prze-
wodniczący drugiej izby parlamen-

tarnej van Schaik (partia katolic-
ko-ludowa), min. spraw zagr. —
przedstawiciel partii wolnościowej,
min. spraw wewn. van Maarseven
(partia katolicko-ludowa). W ko-
łach politycznych stolicy Holandii
panuje przekonanie, że nowy gabi-
net będzie się bardzo różnił od po-
przedniego w swoich poglądach na
politykę finansową i gospodarczą
kraju.

Duńczycy bez entuzjazmu odnoszą się do „planu Marshalla”

Pełnomocnik USA do realizacji
planu Marshalla na terenie Danii,
Charles Marshall odbył w Kopen-
hadze konferencję prasową. Zaży-
dał on, aby wszystkie pytania zos-
tały zgłoszone uprzednio na piśmie i
odmówił odpowiedzi na pytania za-
dawane doraźnie.

Dziennikarze duńscy pytali m.
in.: „Jakie inne cele ma na widoku
plan Marshalla oprócz pomocy go-
spodarcze europejskiej? Czy Stany
Zjednoczone chcą za pomocą planu
Marshalla zabezpieczyć sobie euro-
pejskie rynki zbytu? Czy plan Mar-

shalla narzuci krajom europejskim,
a w szczególności Danii, reformę wa-
lutową? Czy Danii, podobnie jak
Holandii, odmówią dalszej pomocy
w razie gdyby sprzeciwiła się za-
daniom USA oddania połowy wszy-
stkich frachtów okrętom amerykań-
skim?” i t. d.

Na wszystkie te pytania Charles
Marshall dał tak mgliste i nie nie-
mówiące odpowiedzi, że dziennika-
rze właściwie niczego się nie dowie-
dzieli. Pytania duńskich dziennika-
rzy były jeszcze jednym świade-
ctwem głębokiego sceptycyzmu Duń-
czyków wobec „dobrodziejstw” pla-
nu Marshalla.

Międzynarodowa Konferencja Młodzię Pracującej

(Dokończenie ze str. 1)

sław Ociecko, który powitał Między-
narodową Konferencję Młodzię Pra-
cującą. „Witam Was tym serdecz-
nie — powiedział mówca — gdyż
właśnie Wy, młodzież pracująca, sta-

nowicie najbardziej ofiarne i aktyw-
ne zastępy członków Związków Za-
wodowych wszystkich krajów”

Sekretarz Światowej Federacji Mło-
dzieży Demokratycznej Bert Williams
odczytał treść depech nadesłanych do
prezydium Konferencji.

Mówi wiceprzewodniczący ZMP

W imieniu Związku Młodzię Pol-
skiej zabrał głos wiceprzewodniczą-
cy ZMP — Morawski.

— W walce przeciwko imperiali-
zmowi i groźbie wojny — powiedział
mówca, — my, młodzież demokra-
tyczna wnosimy nasz sztandar mi-
ędzynarodowej solidarności wszy-
stkich ludzi pracy, wnosimy nasz szta-
dar jednolitego frontu mas pracują-
cych świata i jedności młodzieży de-
mokratycznej wszystkich krajów.

Prowadzi nas do walki idea spo-
łecznej sprawiedliwości, wolności i
niepodległości narodów, idea, która
prowadziła bojowników o wolność
Hiszpanii Republikańskiej, tych, co
woleli umierać stojąc, aniżeli żyć na
kolanach.

Wielka i zaszczytna sprawa poko-
ju, wolności i postępu społecznego,
która ożywia setki milionów ludzi
pracy na całym świecie i która wy-

chowuje tak nieugiętych bojowników
i ofiarnych budowniczych — to spra-
wa, to idea, do której należy przy-
szłość całego świata

PRZYJAZD SZTAFETY CZECHOSŁOWACKIEJ

Po przemówieniach wiceprzewo-
dniczącego ZMP, przewodniczący Kon-
ferencji Guy de Boisson powitał przy-
byłą z Czechosłowacji do Warszawy
sztafetę motocyklową czechosłowac-
kiej młodzieży robotniczej, która
przywiozła z sobą podarki dla Prezy-
dium Konferencji.

Przewodniczący sztafety Cyril Ur-
banec, przekazał zgromadzonym na
sali delegatom serdeczne pozdrowie-
nia od całej młodzieży Czechosło-
wacji.

RADIO — TELEFON TELEGRAF

● Brytyjski marszałek lotnictwa,
Sir Arthur Sanders, dowódca lotni-
ctwa brytyjskiego w Niemczech przy-
był do Berlina w celu odbycia kon-
ferencji z gubernatorem wojsko-
wym generałem Sir Brian Robert-
sonem w sprawie lotniczego zaopa-
trzenia Berlina.

● Niemiec Gustaw Nehring za-
trudniony jako piekarz w amery-
kańskiej bazie lotniczej został zde-
maskowany jako b. wysokiej rangi
oficer gestapo i SS. Nehring został
aresztowany przez policję amery-
kańską.

● Zostały podpisane umowy han-
dlowe między Węgrami i Holandią
oraz Węgrami i strefą radziecką
Niemiec.

● Na zlecenie władz anglosas-
kich marionetkowy prezydent poli-
cji niemieckiej w Berlinie, Stumm,
rozwiąza obecnie działalność, mającą
na celu kilkakrotnie zwiększenie sta-
nu liczebnego policji niemieckiej w
sektorach zachodnich. Władze oku-
pacyjne oddały do dyspozycji Stum-
ma wielką ilość pomieszczeń, broni
i amunicji

Z p r a s y : Hrabia Bernadotte, mediator ONZ w Palestynie, pragnie
dokonać nowego podziału tego kraju w tajemnicy przed Narodami Zjedno-
czonymi.

K O M E D I A T O R

Zboża ze Szreniawy — to sama „elita”

Z NIWA w wielkopolskich majątkach rolnych PNZ skończono przed tygodniem. Wszystko zboże znalazło się już w stodołach lub w stogach; jedynie mieszanki i łubin stoją jeszcze na pniu.

Obecnie zaczyna się młocka. Małki PNZ nastawione są głównie na produkcję ziarna siewnego, kwalifikowanego. Aby ziarno na czas przygotować, trzeba omloty zaczynać już dziś. A więc po całych dniach walczy w polach młocarnie, wieją wialnie i tryjery, a robotnicy ładują do worków tony najpiękniejszego siewnego ziarna. Z kolei pod jeżdżącymi wozy i traktory z przyczepkami i odwożą zboże do magazynów albo wprost do pociągu.

ZBIORY W TYM ROKU LEPSZE

W majątku Szreniawa (pow. poznański) zbiory w tym roku 60 proc. lepsze niż w zeszłym. Próbnymi omloty dały z 1 ha: 22 q żyta, po 26 q pszenicy i owsa, 36 q jęczmienia ozimego.

Nad podziw udał się owies Flaminggold. Wyrósł na 160 cm. Możecie go wszyscy oglądać na Wystawie Ziemi Odzyskanych we Wrocławiu; naprawdę godny jest podziwu. Ale i inne zboża równie piękne: same elity.

Dumą administratora majątku, Wł. Pawlaczyka, jest jednak plantacja kustrzewy czerwonej kupkowej. Ob. Pawlaczyk jest jednym z niewielu specjalistów od hodowli nasion traw. F-ma Buszczyński i S-ka zakontraktowała więc w Szreniawie 4 ha plantacji nasienia kustrzewy.

W ub. roku w sierpniu wysiano rozsady trawy; w kwietniu br.

rozflancowano go. Rozkrzewił się ogromnie. W przyszłym roku będzie już można dokonać pierwszego zbioru. Wyniesie on przeciętnie 16 — 18 q z 1 ha, w cenie ok. 120 tys. zł za 1 q. Półtora miliona zł z ha — to nieźle. Prawda?

Większość naszych łąk wymaga posiania; nasion trawy mamy zaś b. mało. Słusznie więc plantacja kustrzewy w Szreniawie jest „oczkiem w głowie” majątku.

MAJĄTEK — WSPÓLNE DOBRO

MAJĄTKIEM kierują zgodnie administracja i Rada Folwarczna. Wszystkie sprawy majątkowe omawiane są wspólnie. Raz na miesiąc odbywają się zebrania wszystkich robotników folwarcznych.

Robotnicy pracują dla majątku jak dla siebie samych. Dbają o wspólne dobro. Po przejściu działań wojennych rozebrali między siebie 30 krów dworskich nie dlatego, żeby je sobie przywłaszczyć, ale po to, by je ocalić dla majątku. I tylko dzięki temu krowy — ocalały.

Ocalały również maszyny: 2 garnitury młocarni, 5 snopowiązałek, 4 żniwiarki, 6 traktorów, 6 plugów traktorowych. Robotnicy folwarczni obronili je przed rozgrabieniem.

Przewodniczącym Rady Folwarcznej jest A. Kaczmarek, sekretarzem — St. Golak. Najgorszy jest los skarbnika, Fr. Krauze. Dlaczego? No, wiadomo — zbieranie składek nigdzie nie należy do przyjemności.

SEZONOWI ROBOTNICZY

Maj. Szreniawa posiada 776 ha użytków rolnych i 96 stałych pra-

cowników. Pracuje tu również 30 robotników sezonowych z pow. kołuskiego.

Sezonowi robotnicy i robotnice mieszkają w barakach. Wy nagrodzenie otrzymują według umowy zbiorowej. W izbach czysto. „Umeblowanie” proste: stół, ławy i łóżka. Łóżka na 2 osoby.

— To celowo — wyjaśnia ob. Pawlaczyk — żeby żadni „przyjaciele” do dziewcząt nie zaglądali. Zresztą — dziewczęta są pod opieką mej żony.

— A nie wolałyby pan sam zaopiekować się nimi? — żartujemy.

— Ba! A bo by mi to żona dała?

TROSKA O PRACOWNIKÓW

W miarę możliwości administracja stara się polepszać warunki mieszkaniowe robotników folwarcznych. Remontuje stare domy, buduje nowe. W przyszłym roku wybudowany będzie nowy barak na świetlicę i ochronkę. Na razie mieszczą się one w b. pałacu.

Na każdym kroku widać dbałość o wygodę i interesy robotnika. Jeśli więc przed oknami baraku dla robotnic sezonowych znajduje się jeszcze śmietnik, to tylko przez niedopatrzność. Z pewnością będzie on wkrótce usunięty, a baraki otrzymają elektryczne światło. (m)

Lilla Weneda na scenie Sterdyni

Młodzież gimnazjalna — ludności wiejskiej

Wychowankowie gimnazjum odegrali w dniu 1 sierpnia br. w Sterdyni „Lillę Wenedę” Juliusza Słowackiego. Ludność wiejska nastawiona zawsze na tak zwane „komedyjki cyrkowe” budzące dużo śmiechu, przeżyła po raz pierwszy moc niezapomnianych wrażeń. Tak stroje, dekoracje, światło i grot — wykonane przez samych artystów-amatorów — nie pozostawiały nic do życzenia. Z prawdziwym wuciem się i wdziękiem odegrały swe role Zinta Abramczukówna, Irena Kucharczykówna, Zosia

W 4 godziny — 92 tys. zł na szkołę zebrali chłopcy z Mierzęcina

Wśród bagien, łąk, lasów i pisków w odległości 25 km od miasta powiatowego Rypina, znajduje się mała, cicha, spokojna wioska — Mierzęcin, gm. Szczutowo. Od niedawna istnieje tam nowozałożone i dobrze rozwijające się koło SL. Członkowie koła wykazali piękną, pożyteczną i godną naśladowania inicjatywę.

Budynku szkolnego w tej wsi nie ma. Szkoła mieściła się w wynajętym lokalu. Pewnego dnia przyjechał właściciel domu i chciał go sprzedać prywatnemu nabywcy, który miał go rozebrać i przenieść do innej miejscowości.

Postawieni przed takim faktem mieszkańcy wioski natychmiast zebrali się, postanawiając jednogłośnie opodatkować się i dom wykupić dla szkoły. Złożone w ciągu czterech godzin

92 tys. zł wpłacili natychmiast właścicielowi, resztę dopłaciła Gmina Rada Narodowa. Dziś mieszkańcy Mierzęcina z radością patrzą na swoją wspólną własność. W domu tym dzieci chłopie zdobywać będą podstawową wiedzę.

Należy podkreślić, iż gleba w tej miejscowości jest słaba — III i IV klasy, gospodarstwa karłowate, mieszkańcy biedni. Pomimo tego stanu materialnego, mieszkańcy Mierzęcina dali przykład jak wysoko cenią oświatę. Rozumiejąc ciężkie warunki odrzonej ojczyzny, pomagają swymi skromnymi dawkami w wspólnej odbudowie Mierzęcina, SL-owcy, czuam swym wzywają inne wioski do ołiarności na rzecz oświaty. Si. Arent.

Jak pracuje „TOR” pomorski

Techniczna Obsługa Rolnictwa okręgu pomorskiego w Bydgoszczy obejmuje zasięgiem swej działalności teren województwa pomorskiego i gdańskiego. TOR posiada w terenie 23 warsztaty, które dokonują remontu maszyn i narzędzi rolniczych, wykonują części zamienne maszyn i sprawują ogólny nadzór nad sprzętem rolniczym.

Na terenie okręgu znajduje się

ogółem 2.338 traktorów, w tym w użytkowaniu ZPNZ — 1.481 traktorów, PZHR — 82, Zw. Samopomocy Chłopskiej — 93, TOR — 254, innych — 428.

W bieżącym roku TOR przeprowadził dwie kampanie remontowe: siewną i żniwną. Plan napraw maszyn do kampanii siewnej wykonano w 118%, zaś naprawy maszyn żniwnych wykonano w 124%. W ciągu rocznej swej działalności TOR przekazał po wyremontowaniu ZPNZ i Zw. Samopomocy Chłopskiej 123 lokomobile, 93 młocarnie, 50 snopowiązałek, 52 traktory oraz 264 szt. różnych narzędzi rolniczych. Zarząd okręgu ma do dyspozycji dużą odlewnię w Tczewie, która wykonuje tłoki dla TOR na terenie całej Polski.

PCK niesie pomoc dzieciom greckim

Na prośbę Towarzystwa Przyjaźni Demokratycznej Grecji, Zarząd Główny PCK postanowił przekazać Towarzystwu kwotę 250.000 zł na pomoc dla cierpiącej ludności na skutek działań wojennych.

Uchwałą z dnia 29.VII. Zarząd Główny PCK postanowił przekazać Bułgarskiemu Czerwonemu Krzyżowi 3 tony cukru dla dzieci walczących Grecji, przebywających w Bułgarii.

702,1 proc. normy wykonał rębacz Cyron

Rębacz Cyron z kopalni Makoszowy, należącej do Zaborskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego, osiągnął w lipcu br. 702,1 proc. normy, bijąc w ten sposób czerwcowy rekord górnika Zielińskiego, który osiągnął 668 proc.

Zespół Cyrona wydobył w lipcu br. 2.347 ton węgla, przy średniej dziennej wydajności 98 ton. Rekordzista otrzymał za swą pracę około 140.000 zł, zaś współpracujący z Cyronem ładowacz około 90.000 zł.

Na uwagę zasługuje fakt, że rębacz Cyron w lipcu ub. r. wykonał 275 proc. normy, zaś w br. dzięki należytej organizacji pracy osiągnął imponujące wyniki.

Leśnicy przy żniwach

40 pracowników Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinku wzięło udział w pracach żniwnych na terenie majątku P. N. Z. Borucina. Zarobione pieniądze w kwocie blisko 9 tysięcy złotych przekazali oni na rzecz świetlicy Związku Zawodowego Pracowników i Robotników Rolnych w Borucinie.

Walka z alkoholizmem w powiecie leskim

Dla przeciwdziałania nadmiernemu spożywaniu alkoholu, powstaje coraz więcej komitetów społecznych do walki z tą plagą. Ostatnio w Lesku odbyła się konferencja z udziałem starosty Pawlusiewicz, przewodniczącego P.R.N. prezesa Pow. Zarządu ZSCH, miejscowego proboszcza, lekarza powiatowego oraz przedstawicieli partii politycznych i organizacji społecznych, na której zebrani wysłuchali referatu o walce z alkoholizmem, wygłoszonego przez lekarza powiatowego dra Lisikiewicza, a następnie utworzyli Pow. Komitet Społeczny do walki z alkoholizmem. Postanowiono rozwinąć propagandę dla uświadomienia ludności o zgubnych skutkach pijactwa, przeprowadzić szereg kontroli, zmierzających do wykrycia nielegalnej sprzedaży alkoholu oraz sklepów sprzedających alkohol młodzieży. Postanowiono też zorganizować w najbliższym czasie świetlice, w których by ludność miała możliwość właściwego spędzania czasu w wolnych chwilach, oraz poczynić starania celem ograniczenia sprzedaży alkoholu w ważniejszych ośrodkach przemysłowych w dniach wypłat, zarobków, ro-

botnikom. Na czele komitetu stanął starosta powiatowy i działacz terenowy SL — Pawlusiewicz. (J. Ch.).

NACZYTELNICY niszą

Kto wybiera instruktora

W numerze 192 „Dziennika Ludowego”, z dnia 30 lipca r.b. umieszczona została notatka ob. J. Rzeźnikowskiego z Tuszyny, pow. świeckiego, pod tytułem „Kto wybiera instruktora”.

W związku z tym Zarząd Główny Samopomocy Chłopskiej komunikuje,

PRW na Pomorzu we współzawodnictwie pracy

Młodzież zrzeszona w PRW na Pomorzu Szczecińskim przystąpiła do współzawodnictwa pracy, mającego na celu ostateczną likwidację odłogów, organizację dalszych ośrodków maszynowych, prace przy naprawie dróg i szos, odbudowę Domów Ludowych itp. W chwili obecnej młodzież PRW pracuje przy na-

je, że stanowiska instruktorów rolnych nie są obieralne. Instruktorów rolnych, nie wyłączając instruktorów gminnych, mianują Zarządy Oddziałów Wojewódzkich ZSCH, na wniosek Oddziałów Powiatowych.

Sprawę instruktora gminy Świeku-tów zbadać.

podpis

F. Jaszczyk, K. Dumański

prawie dróg w miejscowościach Zieloniec — Brzeźniak oraz szosy w okolicach Drawaka. (x)

Usprawnienie gospodarki samorządów

Podczas konferencji przewodniczących wydziałów powiatowych, sekretarzy i inspektorów samorządowych oraz przewodniczących Powiatowych Rad Narodowych z terenów woj. rzeszowskiego omówiono plan inwestycyjny Związków Powiatowych, sposoby planowania i

włączania inwestycji Samorządu Terytorialnego przewidzianych na rok 1949 do Państwowego Planu Inwestycyjnego.

Omówiono również sprawy związane z akcją elektryfikacji i radiofonizacji wsi oraz sprawy lokalnych. J. Ch.

W Poznaniu otwarto pierwszy dom wzorcowy

2 bm. otwarto w Poznaniu pierwszy sklep wzorcowy z towarami kolonialnymi pod hasłem udostępnienia światu pracy artykułów pierwszej potrzeby w chwilach, gdy one znikają z rynku.

Uroczystego otwarcia dokonał przewodniczący WRN ob. Piękniewski.

Jeszcze 4 takie sklepy wzorcowe powstaną w najbliższym czasie. (k)

RADIO

ŚRODA, 11 SIERPNIA

6.00 Sygn. czasu. 6.15 Dziennik. 6.35 Muz. 7.00 Skróty dzień. 8.20 „Dziennik lata”, powieść. 8.35 Muz. 12.04 Dzień. pol. 12.09 Muzyka. 12.25 Pieśni. 13.00 Muz. 13.45 „Kompoz. Tygod.”. 15.30 Słuch. 15.50 Muz. lekka. 16.00 Dzień. popoł. 16.30 „Białe kruki”. 17.00 Słuch. 17.20 Koncert rozr. 18.00 „Mówi WZO”. 18.20 Aud. dla wojska 18.50 Konc. dzieci z Czechosł. 19.30 Powieść Prusa. 19.45 „Rumunia przem. do Polski”. 20.20 Chopin. 21.00 Dzień. wiecz. 22.00 Koncert. 22.40 Olimpiada. 23.00 Ostat. wiad. 23.10 Muz. tan. 23.30 Hymn.

Kłeski Ruchu i Legii

Triumfy drużyn krakowskich

WISŁA — LEGIA 8:0 (3:0)

„Wisła” wzięła rewanż za porażkę poniesioną w pierwszej rundzie rozgrywek, odnosząc nad „Legią” wysokie zwycięstwo w stos. 8:0 (3:0). Gospodarze przeważali przez cały czas meczu nad przeciwnikiem, który załamał się psychicznie po utracie pierwszej bramki.

Wysokie zwycięstwo „Wisły” jest zasługą jej napastników Gracza i Kohuta oraz bramkarza Jurowicza, który miał jeden ze swych najlepszych dni. W „Legii” najlepszym był Waśko. Atak jako całość zawiodł.

Bramki zdobyli: Gracz i Kohut po 3 oraz Cisowski i Legutko po 1.

TARNOWIA — RUCH 3:0 (2:0)

Po ostatnim zwycięstwie Tarnovia nad Legią i niedzielnym spotkaniu z Ruchem, Tarnovia wybitnie poprawiła swą pozycję w tabeli. Tarnovia w tym dniu zagrała we wszystkich liniach b. dobrze, szybko i naprawdę z sercem. Drużyna Ruchu grała ciężko i ospale.

Na wyróżnienie u zwycięzców zasługuje bramkarz Dwurażny, para obrońców Piry — Barwiński, Kozioł w pomocy i strzelec trzech bramek Streitt. W Ruchu wyróżnić należy jedynie bramkarza Wyrobka, który obronił 2 rzuty karne i uratował swą drużynę od jeszcze wyższej porażki. Reprezentanci: Cieślik, Alszer i Przecherka b. słabi.

ŁKS — GARBARNIA 1:2 (1:2)

W meczu o mistrzostwo ligi, rozegranym w Łodzi krakowska Garbarnia pokonała miejscowy ŁKS w stosunku 2:1 (2:1). Bramki dla Garbarni zdobyli: w 12-ej min. Nowak z wolnego, a w min. później Pawłowicz. W 17-ej min. Baran z rzutu karnego zdobył jedyną bramkę dla ŁKS.

Gra stała na słabym poziomie i toczyła się przy lekkiej przewadze Garbarni. W 75 min. sędzia Dugla-

szewski usunął z boiska za brutalną grę zawodnika Garbarni Pawłowicza. Zawodnikom przyglądało się około 12.000 widzów.

„CRACOVIA” — „WIDZEW” — 7:0 (4:0).

W spotkaniu piłkarskim o mistrzostwo Ligi, „Cracovia” zwyciężyła w Krakowie „Widzew” (Łódź), w wysokim stosunku 7:0 (4:0). Bramki strzelili: Szeliga i Parpan — po 2, Szewczyk, Radoń i Różankowski II — po 1.

Obydwie drużyny wystąpiły w osłabionych składach.

„POLONIA” (WARSZAWA) — „POLONIA” (BYTOM) — 3:1 (3:0).

W meczu o mistrzostwo Ligi stołeczna „Polonia” pokonała w Warszawie „Polonię” z Bytomią w stos. 3:1 (3:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Szuliarz, Wilczyński i Świczarz; dla gości Matjas z rzutu karnego.

Zawody prowadził sędzia Winiarski z Łodzi. Widzów około 7.000.

Przez pierwsze 30 min. gra była żywa i ciekawa. Następnie jednak obie drużyny opadły z sił i mecz toczył się do końca w znacznie słabszym tempie.

Warszawianie nie mieli w tym meczu takiej przewagi, na jaką wskazywał wynik spotkania. W pierwszej połowie częściej gościli pod bramką

drużyny bytomskiej, a dobrze dysponowany atak potrafił strzelić trzy bramki. Słaba obrona gości była przyczyną wielu niebezpiecznych sytuacji podbramkowych, z których nie wszystkie zostały wykorzystane.

Po przerwie więcej z gry mieli Bytomianie, ataki ich jednak rozbiły się o obronę gospodarzy. Nieliczne strzały pewnie wypałał Borucz.

AKS (Chorzów) — ZZK (Poznań) 3:2 (2:2)

AKS odniósł na własnym boisku w Chorzowie szczęśliwe zwycięstwo, wygrywając z poznańskim ZZK w stos. 3:2 (2:2). Gra stała na słabym poziomie z powodu wysokiej temperatury. Gospodarze, którzy mieli lekką przewagę po przerwie, zdobyli bramki przez Barańskiego, Jandudę (z rzutu karnego) i Cholewę. Strzelcami dla gości byli: Anioła i Polka.

„WARTA” — „RYMER” 5:1 (3:1)

Rozegrane w Poznaniu spotkanie piłkarskie o mistrzostwo Ligi, między „Rymerem” (Rybnik) i poznańską „Wartą”, zakończyło się po ciekawej grze zasłużonym, choć za wysokim zwycięstwem „Warty” w stosunku 5:1 (3:1).

„Warta”, wykorzystując wszystkie sytuacje podbramkowe zapewniła sobie zwycięstwo nad ambitnie grającą drużyną „Rymera”.

Bramki dla „Warty” zdobyli: Skrzypniak i Gendera po 2 oraz Orłowski 1, dla gości Dura.

3 nowe rekordy Polski w pływaniu

Na pływalni w Zabrze, rozegrany został w niedzielę mecz pływacki Warszawa — Gliwice. W spotkaniu tym uzyskano wiele b. dobrych wyników, w tym 3 rekordy Polski: Kaletowa na 200 m st. klas. — 3:18,5 oraz drużyna „Piasta” na 3×100 m st. zmian. — 4:31,2 i na 4×100 m st. klas. — 6:37,5 min.

Ciekawsze wyniki: Sztafeta 4×100 m st. klas.: 1)

„Piast” Gliwice (Kolarowa, Hulo-kówna, Niedziółna, Kaletowa) 6:31,5 (nowy rekord Polski), 2) Warszawa 7:48.

200 m st. klas.: 1) Krauze (G) 2:57,6, 2) Kolar (G) 3:05,1.

100 m st. grzbiet.: 1) Jabłoński (W) 1:16,7, 2) Langer (G) 1:17,5.

W ogólnej punktacji mecz zakończył się zwycięstwem reprezentacji Gliwic w stosunku 103:78 pkt.

OLIMPIADA

Olimpijskie konkurencje lekkoatletyczne zostały zakończone. Rozpoczęły się one w drugim dniu Igrzysk — 30 lipca skokiem wzwyż w konkurencji męskiej, a zakończyły się 7 sierpnia tradycyjnym biegiem maratońskim. Bilans 9-cio dniowych zawodów lekkoatletycznych przyniósł 2 nowe rekordy światowe, 19 nowych rekordów olimpijskich oraz wyrównanie 3-ch dotychczasowych rekordów olimpijskich.

Amerykanka Draves ustanowiła nowy rekord, będąc pierwszą kobietą, która wygrała skoki z wieży i trampoliny. Francuzka Ostermayer ustanowiła również nowy rekord, wygrywając dysk i kulę.

BOKS

WAGA POŚREDNIA

Wczoraj podaliśmy sprawozdania z walk dwóch naszych bokserów — Kasperczaka i Bazarnika, w ramach turnieju olimpijskiego. Dziś podajemy pierwszą radosną (o boksie) nowinę. Trzeci z kolei nasz reprezentant — Chychła wygrał w wadze półśredniej z Holendrem Wijs-gardem.

Pierwszą rundę rozpoczął Polak atakiem, trafiając kilkakrotnie lewym prostym. W przeciwieństwie do Kasperczaka i Bazarnika walczył on ofensywnie. Holendra cechuje przede wszystkim szybkość i błyskawiczny refleks. Idzie on za ciosem i chętnie przyjmuje ich wymianę. Pierwsza runda toczyła się z pół dystansu przy zdecydowanej przewadze Polaka. W drugiej, tempo wzrasta jeszcze bardziej i Holender zaczyna atakować. Chychła doskonale utrzymuje walkę na dystans i zapewnia sobie i w tej rundzie przewagę. W trzecim starciu Holender stawia wszystko na jedną kartę, lecz zaczyna walczyć nieczysto i otrzymuje napomnienie. Chychła raz po raz trafia z dystansu, wykazując wspaniały refleks. W ostatniej minucie Polak nieco osłabł, jednak wytrzy-

muje do końca i wygrywa wysoko na punkty. Chychła wypadł bezwzględnie najlepiej z trójki walczących w pierwszym dniu Polaków. Był szybki, miał znakomity refleks i dużo ambicji.

PUNKTACJA

Zakończone olimpijskie konkurencje lekkoatletyczne i pływackie wykazały zdecydowaną przewagę za wodników amerykańskich w obu tych dyscyplinach sportowych. Według nieoficjalnej punktacji (na podstawie 6-ciu pierwszych miejsc) amerykańscy pływacy i lekkoatleci zdobyli łącznie 303 pkt., więcej niż trzykrotnie dystansując zajmującą drugie miejsce w tabeli Szwecję — 96 pkt. Dalsza klasyfikacja przedstawia się następująco: 3) Francja — 71, 4) Anglia — 66, 5) Holandia — 63, 6 i 7) Austria i Węgry — po 55, 8) Dania — 39, 9) i 10) Argentyna i Finlandia — po 23, 11) Włochy — 27, 12) Jamajka — 25, 13) Austria — 19, 14) Norwegia — 18, 15) Czechosłowacja — 17, 16) Kanada — 15, 17) Belgia — 14, 18) Jugosławia — 12, 19 i 20) Meksyk i Szwajcaria — po 9, 21) Panama — 8, 22 i 23) Polska i Pld. Afryka — po 6, 24) Ceylon — 5, 25 i 26) Turcja i Brazylia — po 4, 27) Eire (Wolna Irlandia) — 1 punkt.

SZERMIERKA

SZPADZIŚCI PRZEGRYWAJĄ

W indywidualnym turnieju szermierczym w szpadzie startowało dwóch Polaków: Karwicki i Nawrocki. Karwicki w swojej grupie wygrał zaledwie 1 spotkanie, 3-ch nie rozstrzygnął i 3 przegrał, odpadając z dalszych rozgrywek. Lepiej wypadł Nawrocki, który w swojej grupie wygrał 3 spotkania, jednego nie rozstrzygnął i 3 przegrał, mając jednakowy stosunek punktów z Camargo (Brazylia) i Redenk (Belgia). Wobec tego odbyła się dogrywka. Zmęczony Nawrocki przegrał oba spotkania, odpadając definitywnie z turnieju.

W Krynicy straszy

Z tegorocznej bezpośredniej obserwacji znam tylko Krynica i Zakopane. Porównując jednak własne spostrzeżenia z tym, co się daje słyszeć o wielu innych miejscowościach kuracyjnych i wypoczynkowych, mogę pokusić się o pewne uogólnienia, aby szukać środków poprawy. Bo błędów jest jeszcze nie mało, niezdarstwo, niezrozumienie, czy wręcz niechęć do równiejszego spotyka się aż nadto.

Od połowy lipca lato zrobiło się cudowne. Zrozumiałe i słuszne, że po całorocznej wytężonej pracy jedni muszą wypocząć, a inni nawet się w tym okresie podleczyć. Bo siły potrzebne znów na rok, do następnego lata.

KRYNICA — PERŁA UZDROWISK

Miano perły uzdrowisk pasuje do Krynicy. Położona w kotlinie, na wysokości 550 — 620 m nad poziomem morza, zachwyca i urzeka swoim pięknem. Cały powiat nowosądecki, na którego terenie leży Krynica, jest zresztą krajobrazowo uroczy.

W Krynicy są liczne źródła wód leczniczych o różnych właściwościach i nazwach: „Jana”, „Zubera”, „Józefa”, „Karola”, oraz „Główna” i „Słowinka”. Są tu kąpiele mineralne, borowinowe i gazowe. Jest zakład hydroterapii, elektroterapii i przepłukiwania jelit. Jest Komisja Zdrojowa, kolejka linowa, basen pływacki. Są kawiarnie, bary, restauracje, dancingi. Jest wiele pięknych, pięknie ubranych pań i panów.

Tylko przy tym wszystkim bardzo mało widzi się robotników, a jeszcze mniej chłopów.

NOWY DOM ZDROJOWY

Jest to wspaniały, wielki, nowoczesny gmach, o typie luksusowego hotelu. Oprócz wielkich sal, ma ok. 170 przestronnych dwuosobowych pokoi. Olbrzymia sala restauracyjna — cała marmurowa. Gdzieś na wierzchu budynku: piękny taras.

W tym pięknym gmachu przebywa część kuracjuszy za skierowaniem leczniczym Ministerstwa Zdrowia, a reszta — goście prywatni.

Na parterze w pięknej restauracji zjada się posiłki 3 razy dziennie. Kuchnia nawet nienajgorsza, ale cóż, kiedy słabo nadaje się dla kuracjuszy, z których większość ma zaleconą dietę. Jest to po prostu restauracja obliczona na gości z pieniędzmi, a nie ze skierowaniami.

Codziennie w godzinach 17 — 19 a potem od godz. 21, czynny jest dancing. Restauracja jest wtedy pełna. Goście widzą to, mają pełne kieszenie, nie wiele też liczą się z pieniędzmi. Innych tu nie ma, inni niepotrzebni. Bawi tu lepsze towarzystwo, to z zabru, z inicjatywą prywatnej, z prawych i lewych „premi”.

CHŁOPI TEŻ PRZYBYLI NA KURACJĘ

W tym morzu publiki przeważnie dancingowej, zarywającej się w karty, tańczącej, flirtującej i obnoszącej swój wdzięk i przepych, przewija się też garstka chłopów. Nieste-

ty... zalekanych, zastrachanych, osamotnionych i nie bardzo wiedzących, po co tu przyjechali. Budynek przeznaczony dla chłopów nie jest podobny do „Nowego Domu Zdrojowego” ani do „Patrii”. Jest raczej podobny do pierwszego lepszej rudery z pierwszego lepszego miasteczka. Wyżywienie słabutkie, o wodę do mycia trudno, nawet ustępy: pożałuj się Boże! Lekarz, owszem, jest; po paru dniach zbada, przepisze co i jak. A żeby jednak móc pójść do kąpieli leczniczej, trzeba ponieść nie mało trudu. Wiele godzin należy wyczekać w kolejce, zanim się do stajnie numerki.

W budżecie państwowym są jak wiadomo grube miliony przeznaczone na leczenie chłopów. W ubiegłym roku nie wszystkie fundusze wykorzystano na ten cel. W bieżącym też chyba nie zostaną wszystkie wydatkowane. Czy wobec tego Zarząd Główny ZSCH i Ministerstwo Zdrowia nie powinny bliżej zainteresować się tą sprawą i dać (chłopom przybywającym wszak na leczenie) odpowiednie warunki? Bo przecież chodzi o to, ażeby biedota chłopstwa, której nie stać na prywatne leczenie, zachować do wyjazdu na kurację: właśnie do Krynicy, do Muszyny, do Zakopanego, do Kudowy, do Ciechocinka i t. d. Zachęta taką nie może być jednak opinia, jaką wypowiedział chłop z powiatu koneckiego, przybyły na kurację do Krynicy: „Ja tam nie życzę nikomu, żeby się na cudzy koszt leczył. Jak nie masz pieniędzy, to siedź w domu”.

ILE TRZEBA MIEĆ PIENIĘDZY?

Przez miesiąc wydałem w Krynicy 11 tysięcy 300 złotych. Miałem

bezpłatne skierowanie na leczenie, nic mnie zatem nie kosztował ani pokój, ani wyżywienie, ani lekarz, ani kąpiele. Poza tym ani razu nie grałem w karty, ani razu nie byłem w kawiarni, w barze czy na dancingu, nie wypłem ani kufia piwa, ani jednego kieliszka wódki. A jednak wydałem 11.300 zł, nie licząc dobrowolnego datku na rzecz służby hotelowej. Oto poszczególne pozycje:

Pisma codzienne: „Dziennik Ludowy”, „Głos Ludu”, „Dziennik Polski” i „Echo Dnia”: miesięcznie 600 zł. Tygodniki: „Przekrój”, „Szpilki”, „Odrodzenie”, „Kuznica”: 400 zł. Miesięczniki: „Myśl Chłopska”, „Nowe drogi”, „Przegląd socjalistyczny”, „Problemy” — 400 zł. Razem pisma, które muszę czytać, bo to moja słabość, kosztowały mnie 1.400 zł. Czytelnia na miejscu, niestety nie stoi na wysokości zadania, więc trzeba gazety kupować.

Kupiłem 6 książek przeciętnie po 500 zł, co uczyniło 3.000 zł. To też moja słabość — czytać książki.

Wypiłem 30 małych buteleczek „Krynicyanki”, mineralnej wody so-dowej, po 25 zł but., razem — 750 zł. Nie mogłem sobie odmówić tej przyjemności. Byłem 20 razy na basenie kąpielowym, za co musiałem zapłacić (bilety wstępu i szatnia) 1.600 zł. Na Górę Parkową pojechałem 30 razy, bo nie mogłem chodzić, gdyż leczyłem serce; kosztowało mnie to 1.800 zł. W kinie byłem 5 razy, co kosztowało 350 zł. Na występach artystycznych również 5 razy, co wyniosło 1.250 zł. Za krem chroniący przed poparzeniem słonecznym wydałem 200 zł, oraz na listy, karty po-

złowe i znaczki 100 zł. Razem uczyniło to 11.300 zł.

CO CZEKA NA POPRAWĘ

Należałoby może zorganizować nie wielkie przeszkolenie dla wszystkich dyrekcji i komisji uzdrowiskowych. Głównym punktem programu powinno być wtłoczenie do ich głów świadomości, że obecne czasy, to jednak nie era Franciszka Józefa, ani nawet Józefa Hallera, czy Józefa Piłsudskiego. Tylko, że Krynica, że Zakopane, że Międzyzdroje, to obecnie dla pracujących inteligentów, dla robotników, i dla pracujących chłopów. Czyli dla tych, którzy przyjeżdżają, albo się leczą, albo rzeczywiście wypocząć. Nie przy bufetach jednak barowych, nie przy ciastkach, nie na dancingach. Słowem dla tych, którzy dużo pieniędzy ze sobą nie zabierają, bo ich niestety nie mają. Więc konieczna jest sprawa obsługiwana czytelnia gazet, wypożyczalnia książek i przystępny basen kąpielowy.

A co jeszcze Krynicy potrzeba? Sprowadzić z Warszawy, czy z Katowic murarza, który by usunął złoty napis, biszczący na widocznym i honorowym miejscu w Starym Domu Zdrojowym. Napis ten brzmi: „W tym domu w latach 1923—1934 kilkakrotnie przebywał marszałek Józef Piłsudski”. A jeżeli on potrzebny, to dopisać jeszcze, że był tu: Rydz-Śmigły, Beck i Składkowski.

A murarza proponuję sprowadzić z Warszawy, gdyż na miejscu, w Krynicy nikt nie może się zdobyć na tę prostą rzecz.

Jan Cichy
Druk. NKW SL, Skolimowska 5.